

RODINA, DĚTSTVÍ, MLÁDÍ...

Jaroslav Heyrovský se narodil 20. prosince 1890 v Křížovnické ulici č.14 na Starém Městě pražském jako čtvrté dítě Leopolda Heyrovského, profesora římského práva na české univerzitě v Praze, a jeho manželky Kláry, rozené Hanlové.

Vyrůstal spolu s mladším bratrem Leopoldem (1892-1976, profesí právník, zájem o entomologii přerostl v celoživotní práci pro Československou entomologickou společnost) a třemi staršími sestrami: výtvarně nadaná Klára (1882-1957) se provdala za malíře A. Hofbauera; Marie (1887-1976) se provdala za právníka a bývalého asistenta svého otce, Slovince Dr. Stare; Helena (1889-1943) zemřela za II. světové války v Alžiru jako manželka francouzského důstojníka G. Bourrianna.

Otec Leopold Heyrovský
(1852 - 1924)

Matka Klára Heyrovská
(1863 - 1935)

V početné rodině Heyrovských bylo veselo, k tomu hlavně přispíval tatínek - zpívaly se písničky, vypravoval jim pohádky a provozoval všelijakou legraci. Pravidelně se pořádaly nedělní výlety parníkem do blízkého pražského okolí a tam na delší procházku. S dětmi mluvil také vážně, když vykládal o rozdílu mezi monarchií a republikou, kdy sám smyšlením tíhl k republice...

(Rodinu a její tradice popisuje např. sestra Klára Hofbauerová – Heyrovská v knize *Mezi vědci a umělci*, Praha 1947.)

Rodina při výletu do obory letohrádku Hvězda (květen 1898)

Zájem o přírodní vědy.....

Spolu s bratrem Leopoldem sbírali na rodinných výletech různé zkameněliny a Jaroslav, který už jako chlapec začal **sepisovat učebnici přírodopisu**, kterou i sám ilustroval, choval doma drobné živočichy a ve škole pomáhal přírodopisci Františkovi Bayerovi pořádat školní sbírky.

Středoškolský profesor J. Jeništa, autor mj. i knihy s titulem „Nejznámější objevy fyzikální a chemické poslední doby“ z r. 1908, byl člověkem, který v mladém Jaroslavovi, gymnaziálním studentovi, vzbudil **zájem o chemii a fyziku**. Rentgenový snímek akvarijní rybičky či své ruky posílali bratři Jaroslav a Leo kamarádům jako novoroční přání ... Jindy se jim podařilo celou ulici zamořit dýmem salmiaku vzniklým slučováním amoniaku a chlorovodíku. Ze zábavy středoškolských let se ale u Jaroslava vyvinul vážný zájem o fyziku a chemii, které se rozhodl studovat.

Oblíbeným sportem obou bratrů byla **kopaná**, založili **vlastní fotbalovou jedenáctku** a hráli na Letenské pláni. Pěstovali též **házenou** a **zdořovali náročnější horolezecké výstupy** v Alpách. Mladý Heyrovský se však věnoval i **hudbě, učil se hrát na klavír** u Bertý Škroupové, vnučky skladatele naší národní hymny, a spolu s několika spolužáky sestavil hudební kroužek-kvintet. Sport a hudba patřily k jeho zálibám po celý život (na obrázku Jaroslav sedí za klavírem).

Středoškolské vzdělání získal na Akademickém gymnáziu na Smetanově nábřeží (1901-1909). Mezi jeho profesory patřil spisovatel Zikmund Winter a jedním ze spolužáků byl Karel Čapek či Zdeněk Myslbek, syn sochaře V. Myslbeka.

Po maturitě v roce 1909 se Heyrovský zapsal na **filozofickou fakultu pražské univerzity** (samostatná přírodovědecká fakulta tehdy ještě neexistovala) na **obor fyziky, chemie a matematiky**. Když po roce zjistil, že ve fyzikální chemii, která se stala jeho životním zájmem, nemůže v Praze získat potřebné vědecké vzdělání, pokračoval ve studiu tohoto specifického směru u profesora W. Ramsaye na **londýnské University College**, kde v roce 1913 získal **hodnost B.Sc.** (Bachelor of Science = bakalář přírodních věd). V další vědecké práci v elektrochemické laboratoři profesora F.G. Donnana mu však zabránilo vypuknutí světové války v roce 1914.